

POKOJ VÁM!

MĚSÍČNÍK
UNIČOVSKÉ
FARNOSTI

Leden 2006
Číslo 1
Ročník 2

Slovo života na leden 2006

Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já mezi nimi. (Mt 18, 20)

„Emanuel“, „Bůh je s námi!“! Tou-
to velikou a mimořádnou zprávou

začíná Matoušovo evangelium 1. V Ježíšovi, v „Emanuelo-
vi“, sestoupil Bůh mezi nás.

Evangelium končí ještě větším a téměř ohromujícím přísli-
bem: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“ 2
Boží přítomnost mezi námi se neomezila jen na období, kdy
Ježíš fyzicky přebýval na zemi. Zůstává s námi navždy.

Jak s námi zůstává? Kde se s ním můžeme setkat?

Odpověď se nachází právě uprostřed Matoušova evangelia,
tam, kde Ježíš dává směrnic pro život svého společenství,
církve, o které již vícekrát hovořil. Řekl, že je založena na
skále, kterou je Petr; ví, že ji bude shromažďovat jeho slo-
vo a že se bude sjednocovat okolo eucharistie... V tomto
úryvku odhaluje její nejhlubší totožnost. Církev je samotným
Ježíšem přítomným mezi těmi, kdo jsou shromážděni v jeho
jménu.

Můžeme ho mít stále mezi sebou, můžeme prožívat zkuše-
nost živé církve a žít tak, abychom církev utvářeli.

*„Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém,
tam jsem já mezi nimi.“*

Jestliže On, Zmrtvýchvstalý Pán, shromažďuje věřící, spoju-
je je se sebou i navzájem a vytváří ze všech své tělo, potom
každé rozdělení v našich rodinách a v našich společenstvích
porušuje tvář církve. Kristus není rozdělen. Rozdělený Kris-
tus je znetvořený a není rozpoznatelný.

To platí i pro vztahy mezi různými církvemi a církevními
společenstvími. Ekumenická cesta nám dala pochopit, že
je „více toho, co nás spojuje, než toho, co nás rozděluje.“
I když v některých aspektech křesťanské nauky a praxe
ještě nemáme jednotu víry, „sjednocující osobou je přítomnost
Zmrtvýchvstalého Krista“ 3.

Shromažďovat se v Ježíšově jménu, abychom se společně
modlili, abychom poznávali a sdíleli bohatství křesťanské
víry a vzájemně prosili za odpuštění, to je předpoklad pro
překonávání mnohých rozdělení. Může se zdát, že jsou to
jen malé iniciativy, ale „nic z toho, co se koná z lásky, není
malé“. Ježíš mezi námi, „zdroj naší jednoty“, nám ukáže
„způsob, jak se stávat nástroji jednoty, jakou chce Bůh“ 4.

Tak společně píší příslušné komise Ekumenické rady církví
a Papežské rady pro jednotu křesťanů v návrhu k tomuto
„slovu života“, který je materiálem vypracovaným ekume-
nickou skupinou v Dublinu. Od roku 1968 během týdne
modliteb za jednotu křesťanů žijeme všichni společně totéž
„slovo života“ jako znamení a naděje pro cestu k plnému
a viditelnému společenství mezi církvemi.

*„Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém,
tam jsem já mezi nimi.“*

Co ale znamená být sjednoceni v Ježíšově jménu?

Znamená to být sjednoceni v něm, v jeho vůli. A my víme, že
jeho největším přáním, „jeho“ přikázáním je, aby mezi námi
byla vzájemná láska. Proto tam, kde se chtějí dva nebo více
lidí takto milovat a odsouvat to, co brání jeho přítomnosti,
všechno okolo nich se mění. Ježíš může vstoupit do našich
domovů, na naše pracoviště a do našich škol, do parlamen-
tů i na stadiony a proměnit je.

Jeho přítomnost bude světlem pro řešení problémů, tvůrčí

silou v nových osobních i společenských situacích, dá nám
odvahu jak čelit těm nejodvážnějším rozhodnutím, bude
kvasem pro lidský život v jeho nerůznějších projevech.

Jeho duchovní, ale skutečnou přítomnost najdeme v ro-
dinách, mezi dělníky v továrnách, v dílnách, na stavbách.
On bude s rolníky na polích a najdeme ho mezi obchodníky
i zaměstnanci ve veřejných službách. V každém prostředí.
Ježíš, který žije mezi námi díky trvale obnovované a vyslo-
vované vzájemné lásce, bude nově přítomen v tomto světě,
osvobodí ho od nového otroctví a Duch svatý otevře nové
cesty.

*„Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém,
tam jsem já mezi nimi.“*

Z vlastní zkušenosti můžeme s vděčností vůči Bohu potvrdit
pravdivost slov, která jsem napsala před mnoha lety: Když
jsme sjednoceni, Ježíš je mezi námi. A to má hodnotu. Větší
hodnotu než matka, otec, než sourozenci, než děti. Má to
větší hodnotu než domov, než práce, než majetek. Větší
hodnotu než umělecká díla tak velkého města jako je Řím,
než příroda, která nás obklopuje s květinami, loukami, mo-
řem a hvězdami. Větší hodnotu než naše duše!

Jaké svědectví světu poskytuje vzájemná evangelijní láska
např. mezi katolíkem a členem arménské církve, mezi me-
todistou a pravoslavným!

Žijme tedy i dnes okamžik za okamžikem v lásce život, který
nám On dává.

Bratrská láska je základním přikázáním. Proto má hodnotu
všechno, co je výrazem upřímné bratrské lásky. A pokud
není v tom, co děláme, láska k bratřím, nemá to hodnotu,
neboť Bůh je Otec a má vždy v srdci jen své děti.

Žijme tak, abychom měli Ježíše vždy mezi sebou, abychom
jej přinášeli do světa, který neví nic o jeho pokoji.

Chiara Lubichová

1. Srov. Mt 1,23; 2. Mt 28,20; 3. Texty pro týden modliteb za
jednotu křesťanů, 18. - 25. ledna 2006, Řím 2005, str. 7; 4.
Tamtéž, str. 10.

Slovo života naleznete také na internetu: www.focolare.cz

5. TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2006

Když se učedníci ptali Pána po důvodu útrap jednoho nemocného, odpověděl jim, že je to proto, aby se na něm mohly ukázat Boží skutky. Je jisté prospěšné pátrat po důvodech a příčinách různých negativních vlivů, ale tvář v tvář jejich dopadům je třeba nejprve jednat. Řada věcí se dá změnit osobním přístupem, laskavostí, pomocnou rukou. Pro řešení řady problémů jsou však třeba finanční prostředky. I v roce 2006 musíme počítat s tím, že mohou nastat humanitární či přírodní katastrofy, že bude třeba pomoci nemocným lidem, seniorům, dětem bez rodičů, rodinám v nepříznivých životních poměrech, osamělým matkám, rodinám se zdravotně postiženými členy a lidem, kteří se ocitli v nouzi.

Již posedmé se rozejdou v lednu 2006 v naší arcidiecézi do ulic měst a vesnic tříkráloví koledníci, aby do domovů přinášeli radostnou zvěst a přijímali dary pro Narozeného. Vždyť právě On je přece přítomný v těch nejpotřebnějších. Předcházející ročníky se vyznačovaly velkou angažovaností oslovených, a to jak koledníků, tak dárců. Pro příklad: jen v letošním roce v olomoucké arcidiecézi vyšlo koledovat více než 3600 skupinek koledníků, všechny o třech i čtyřech lidech. Jejich obětavost a nasazení přinesly pro činnost Charity dary, jež překročily 17,6

milionů Kč. Tyto prostředky byly využity na humanitární pomoc v Asii postižené vlnami tsunami, pomoc dospělým i dětem stále ještě trpícím následky válečných konfliktů v Čečensku a Ingušsku, lidem v nouzi v Afganistanu, v Indii, Angole a řadě dalších míst na světě. Také v naší arcidiecézi se sbírka projevila – v materiální či finanční přímé pomoci lidem v nepříznivých životních situacích. Opravila se řada zařízení, ve kterých fungují charitativní projekty, pomohlo se řadě nových projektů v jejich rozjezdu, nakoupila se polohovací lůžka, vozíky a další kompenzační pomůcky domácí péče, podpořila se asistenční služba atd. Podrobněji o využití informujeme prostřednictvím složenkového letáčku, který v období svátku Tří králů přijde do všech poštovních schránek, prostřednictvím výročních zpráv Charit nebo na internetových stránkách www.charita.cz.

Řešení dalších problémů na nás čeká i v roce 2006. Řada potřebných by na pomoc pouze čekala, pokud bychom nemohli spoléhat na tříkrálové koledníky a tisíce dárců, které osloví. Rádi bychom proto i touto cestou poprosili o podporu. Snažíme se využívat všechny způsoby, jak informovat o existenci této sbírky, s díky informovat o jejích výsledcích, žádat o další podporu.

Způsobů podpory je nespočet. Může to být nejen přímá účast na

koledování, ale také přípravy kasiček a dalších potřeb pro koledníky, přípravy tříkrálových kostýmů, korunek, pomoc při zajišťování občerstvení pro koledníky, fotografování, psaní článků do médií, informačních časopisů či na nástěnky, přípravy a roznos letáčků, pomoc při náboru koledníků či dospělých vedoucích skupinek, atd., atd. Rádi bychom touto cestou právě Vás požádali o pomoc Tříkrálové sbírce 2006.

Ve všech farních či oblastních Charitách v olomoucké arcidiecézi jsou určeni tříkráloví asistenti, kteří mají organizaci sbírky na starosti. Pokud takový asistent není k dosažení, pak je vám k dispozici také diecézní koordinátor (Marek Navrátil, Arcidiecézní charita Olomouc, Křížkovského 6, 772 00 Olomouc, tel.: 588 500 842, e-mail: marek.navratil@charita.cz).

Řada lidí je příjemně překvapena zprávami o Tříkrálové sbírce a jejím přínosu pro potřebné. Často se ptají, jak je to možné, že je tak úspěšná. Jasně se na jejím příkladu ukazuje, že nezůstaneme-li lhostejní k potřebným, pak Pán Bůh je s námi. Tak se nám daří šířit radostnou zvěst a představovat Církev světu jako zdroj radosti a naděje. Děkujeme všem, kteří nám v tom opět pomohou.

Mgr. Marek Navrátil
Převzato z oběžníku Arcibiskupství olomouckého

Až u Vás zazvoní tři králové a prokáží se pověřením České katolické charity, otevřete jim nejen dveře, ale také svá srdce. Jsou totiž lidé, jejichž jediným proviněním je, že zestárlí. Jsou matky, které nemohou svým dětem dát, co je zapotřebí. Jsou těžce nemocní, kteří potřebují účinnou pomoc. Jsou lidé, kteří radostnou zvěst vánoční vyslechnou na lavičce v parku, neboť nemají domov, který by provoněl purpurou.

Bud'te milosrdní a přispějte do sbírky, která pomůže.

Vážení,

dovolujeme si Vás oslovit jménem OBLASTNÍ CHARITY UNIČOV se sídlem v Uničově. Jsme nezisková organizace registrovaná u MK ČR od roku 1993. Naše služba se zabývá ošetrovatelsko - pečovatelskou péčí o seniory, drogovou problematikou, humanitární pomocí apod.

Tímto Vás žádáme o výpomoc při „Tříkrálové sbírce 2005“. Pořadatelem této veřejné sbírky je Sdružení Česká katolická charita, která pomáhá lidem v nouzi bez ohledu na jejich vyznání, rasu nebo národnost. Charita provozuje desítky středisek ošetrovatelské a pečovatelské služby, domovy pokojného stáří, azylové domy pro bezdomovce, domovy pro matky v tísní, stacionáře a chráněné dílny pro zdravotně postižené. Charita pomáhá těžce nemocným,

drogově závislým, běžencům a vězňům. Významná je rovněž humanitární pomoc do zahraničí.

Jedná se již o šestý ročník celostátní sbírky, jejímž účelem je zajistit finanční výtěžek, který bude určen pomoci rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a na podporu charitního díla.

V minulém roce se podařilo díky velké pomoci dobrovolníků a farníků Oblastní charitě Uničov vykoledovat 229.846,-Kč a mohla tak pomoci:

1. částkou 74.310,- Kč k doplnění speciálními zdravotnickými pomůckami Charitní ošetrovatelsko-pečovatelskou službu,
2. částkou 25.000,- Kč na pomoc obětem ničivé vlny tsunami v Asii, která udeřila v prosinci roku 2004,
3. částkou 14.000,- Kč sociálně potřebným občanům
4. částkou 20.000,- Kč na řešení drogové problematiky.

Tato sbírka se bude konat v období od 5.1.2006 do 8.1.2006. V tomto období budou chodit skupinky tří králů s koledou. **Každou skupinku koledníků povede vedoucí, který musí mít platný občanský průkaz a který bude pověřen potvrzenou průkazkou SČKCH k vybírání příspěvků. Dary budou vkládány do očíslované zapečetěné pokladničky, která bude mít stejné číslo jako průkazka.** Prosíme o pomoc při konání Tříkrálové sbírky 2006 všechny farníky, děti i ty, kteří nám chtějí pomoci při této sbírce

poprvé - nebojte se zapojit, pomůžete dobrému dílu nejen u nás i v hraničí.

Děkuji za Vaši vstřícnost.

*S přátelským pozdravem Kamila Hrdličková,
asistentka pro TS*

Zájemci o pomoc při konání TS 2006, prosím kontaktujte:
pí. Šenkovou, p. Vavru, K. Hrdličkovou - Oblastní charita
Uničov tel: 585 054 519

Koledníci, POZOR!

Požehnání koledníků tříkrálové sbírky
bude v sobotu 7.1.2006 v 8:00 hod.
v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Uničově

VÝSLEDKY KOLEDOVÁNÍ 2005:

UNIČOV 68.311,- Kč,
TROUBELICE 38.969,- Kč,
MEDLOV 25.675,- Kč,
ÚJEZD 18.881,- Kč,
NOVÁ HRADEČNÁ 16.328,50 Kč
PASEKA 16.493,- Kč
PŇOVICE 13.919,50 Kč
ŠUMVALD 11.886,50 Kč
OSKAVA 9.570,50 Kč
ŽELECHOVICE 5.837,- Kč
LIPINKA 3.975,- Kč

Výnos sbírky v roce 2005: 229.846,- Kč
Výnos sbírky v roce 2004: 124.212,- Kč

Tip na nedělní výlet IX. část

Kampak vyrazíme dnes? No přece za devonským vápencem k Ludmírovu. A cože je to vlastně ten devon? Je to časové období z dob prvohor, které skončilo někdy před 285 milióny lety a v němž má svůj geologický původ mimo jiné i onen chráněný vápencový skalnatý útvar, který dnes navštívíme a který se jmenuje "Průchodnice".

Nastartujeme auto (ti zdatnější v příhodném počasí možná i kolo) a pojedeme. Trasa je dlouhá 28 km a vede přes Litovel, Nasobůrky, Chudobín, Lukou a Hvozdu. Ve Hvozdu odbočíme na Ludmírov (směr Kladky) a na první křižovatce za Hvozdem nás ukazatel nasměruje na Ludmírov. Zde už opatrně, do Ludmírova vlastně vůbec nedojedeme, ale pouze zdoláme pozvolný kopec před námi. V nejvyšším bodu silnice sledujeme pozorně pravou stranu vozovky. Objevíme tam polní cestu a nízkou žlutou železnou tyčku s červenou turistickou značkou. K cíli je to odtud už jen slabý kilometr a tak bych zde prosil zaparkovat, abychom se nepodobali oněm rádobyturistům, kteří neváhali dovést své lenivé tělesné schránky skoro až ke skalisku, aniž by jim vadilo, že se nacházejí v chráněné přírodní oblasti.

Takže vzhůru po polňačce. Po chvilce dorazíme k ceduli se státním znakem, která vymezuje chráněnou oblast. Odsud je to pak asi 200 kroků na vrchol

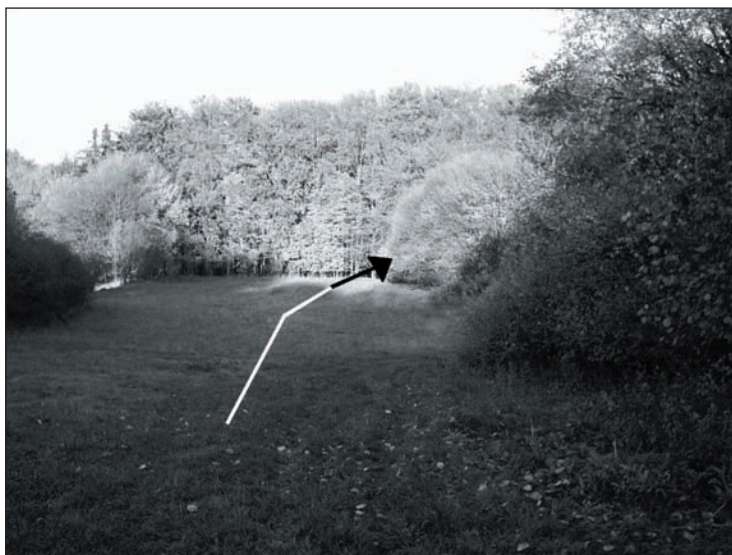
kopečka. Možná naší pozornosti neunikne menší posed nalevo u cesty, ale to je asi tak poslední orientační bod, který lze zmínit a pak už je najednou zle. Červená značka se jaksí vytrácí, popřípadě se objevuje „cik-cak“, všude a přitom nikde. Nezoufejme, jsme skoro u cíle. Půjdeme mírně doprava dolů k blízkému lesu a v něm objevíme hledané skalisko. Abychom to měli trochu snazší, připojují malé foto se šipkami, které nám usnadní orientaci pro další putování z kopce k lesu se skaliskem. Je jen otázka, jak moc se tento obrázek může lišit v různých ročních obdobích.

Podařilo se? Pokud ano, nacházíme se na Průchodnici, 502 metrů nad mořem. Proč ten divný název? To zjistíme zakrátko, když vápencové skalisko obejdeme. Je zde několik vchodů do jeskyň, které jsou prů-

chozí napříč skaliskem. Je pravda, že je zde také jeden úsek, podle kterého by se místo mohlo nazývat „Průplaznice“. Přiznám se, že nevím, zda tyto chodbičky jsou přírodního původu anebo zda je to pozůstatek těžební činnosti. Avšak děti podobné odborné otázky neřeší a vydovádí se zde dokonale. Na podzim pozor, barvou hýřící listí na skaliskách klouže. V době jarního tání mohou působit zajímavě odtávající střechy, které chodbičky promění v „krápníkové“ jeskyně.

-jihá-

Svatí na vitrážích našeho kostela VIII. část

Svatá Anežka Česká

Narodila se v roce 1211 králi Přemyslu Otakarovi I. a Konstancii Uherské. Byla nejmladší a nejmilejší dcerou českého panovníka.

Jako dítě byla Anežka mírná, pokojná a šťastná. Od útlého dětství se jí dostávalo prvotřídního vychování a vzdělání nejdříve u cisterciáček ve slezské Trzebnici, pak u premonstrátek v Doksanech a později u vévodského dvora ve Vídni.

Přemysl zasnoubil mladičkou Anežku synu císaře Fridricha II. Jindřichovi. V jejich zasnoubkách sejevila všechna vzrůstající moc české koruny. Otec také viděl ve svých dcerách nevěsty, které měly rozmnožovat bohatství a slávu. Po tomto zasnoubení byla Anežka sedm let na dvoře rakouského vévody Leopolda Babenberského. Měla se sžít s lidem, jehož vládkyni se měla sňatkem stát. Ale už v té době cítila povolání sloužit nejubožejším, hladovým, nemocným a jinak strádajícím. Chodila do hospitálu u sv. Ducha. Její duší vládla láska, předobraz lásky Boží! V každém ubožákovi viděla trpícího Krista, a proto ho s radostí a láskou objímala a starala se o něj. Na vévodském dvoře jí přezdívali „mniška“. Ale jaká mniška! Když ke dvoru přijel Anežčin snoubenec Jindřich, byl uchvácen její čistotou, radostností, krásou a urozeností. Jednoho dne vystrojili turnaj. Jindřich chtěl bojovat jen pro ni. Stále vítězil. Avšak najednou se na kolbišti objevil černý rytíř, který Jindřicha srazil a ten jej prosil o milost. U toho byla Anežka! Svědkyně jeho hanby! Už se nemůže stát jeho nevěstou... Zavrhl Jindřich tedy Anežku a ta se vrátila na český dvůr.

Rozhodla se zasvětit svůj život Bohu po vzoru sv. Františka a sv. Kláry. Odmítala všechny další nápadníky a nabídky k sňatku. Její bratr, král Václav I. jí daroval pozemky u řeky Vltavy, kde založila klášter. Se stavbou bylo započato r. 1231 a o tři roky později složila Anežka řeholní sliby. Hned na počátku byl při konventu založen špitál pro bratrstvo, z něhož se později vyvinul nezávislý řeholní řád českých křižovníků s červenou hvězdou. V následujících letech vybudovala velký komplex klášterů Na Františku pro chudé klarisky a Menší bratry.

Anežka po celý svůj život sloužila potřebným a pomáhala bližním modlitbou i činem. Žila v ústraní, ale přesto měla značný vliv na věci veřejné a hlavně na schválení původní řehole

podle sv. Kláry. Dochovalo se mnoho listů, které jí zaslali papežové a čtyři listy od sv. Kláry z Assisi.

Zemřela 2. března 1282 a byla pochována v kapli Blahoslavené Panny Marie v Praze na Františku. Již za svého života byla považována za světici a úcta k ní se v Čechách uchovala po dlouhá staletí, až konečně byla v roce 1874 prohlášena za blahoslavenou. Svatořečil ji Jan Pavel II. 12. listopadu 1989.

Sv. Anežka je zobrazována nejčastěji s těmito atributy: řeholní šat, knížecí koruna, maketa kostela v rukou, lilie, andílek a beránek.

V našem kostele je sv. Anežka vyobrazena na druhé vitráži vpravo od vstupu do kostelní lodi, společně se svatou Hedvikou.

jihá

Doporučení (aneb neplacená reklama)

V předvánočním čase jsem navštívil v Olomouci Knihkupectví Velehrad. Nachází se na Wurmově ulici (jdete z třídy 1. máje směrem k arcibiskupskému paláci, tedy na opačnou stranu, než kdybyste šli k Dómu). Byl jsem příjemně překvapen velkou rozlohou (2 patra) a sortimentem nabídky (od „rybičkových“ samolepek na auto a svatých obrázků, přes svíčky, růžence, ornáty, mešní víno, kalendáře, kazety, cédéčka a jiné nosiče až po encyklopedie, slovníky

a především pestrý výběr knih, převážně křesťansky laděných a rovněž i dětských, které jinde sotva seženete). Kdo nezná, tomu doporučuji při cestě do Olomouce navštívit. Nabídka je opravdu pestrá. Otevírací doba PO - PÁ 9.00 - 17.00, telefon 587 405 336, internetová adresa: www.kna.cz. Jedinou nevýhodou obchodu je asi jen to, že je trochu v ústraní tepajících ulic a nemá reklamu, která by na něj kolemjdoucí upozornila.

jihá

ELOHIM JISMOR - BŮH SE STARÁ

(Iz 43,1, Iz 54,10)

*Je tu Někdo, kdo Tě učí podívat se vzhůru,
je tu Někdo, kdo ruku na pomoc Ti podává.
Je tu Někdo, kdo neřekne Ti: „Máš prostě smůlu“,
je tu Někdo, kdo zašeptá: „Jsi můj, jsi má.
Byť třeba hory pominuly a pahorky se zřítily,
mé milosrdenství od Tebe neustoupí,
vždyť přece jsi můj jediný!
Já povedu Tě po Tvých cestách,
i kdyby přes poušť mířily,
v době bdění, také ve snách neopustím Tě ani na chvíli.
Na pomoc anděly své Ti dávám,
milostnou Matku, poslouvej, co říká Ti můj Duch,
navzdory všem intrikám a fámám
zůstávám s Tebou já, Hospodin, Tvůj Bůh“.*

Jedlé - nejedlé - jedovaté

Že se letos urodilo hub ... Rostly všechny: jedlé, nejedlé i prudce jedovaté. Většina Čechů houby miluje, sbírá je a jí. Samozřejmě jen ty jedlé. Naučili jsme se je znát od rodičů, radí nám zkušení odborníci - houbaři, leckdo má i atlas hub. Věnujeme tomu péči a nepletete si je. Ti, co se spletli, už většinou tyto řádky nečtou.

Urodilo se i na televizních obrazovkách. Dobrého, nechutného k zvracení i prudce jedovatého. Rozlišujeme také tak dobře, jako ty houby v lese? Ptáme se lidí znalých věci, četli jsme o tom nějakou knihu? A jako rodiče - učíme své děti odlišit jedlé od prašivky? Nebo zastáváme teorii, že koneckonců všechno se dá vyzkoušet a člověk sám se přesvědčí? Jistě, to u těch hub vlastně taky. I jedovatost muchomůrky zelené se dá vyzkoušet - ale jen jednou.

Je užitečné to nejnebezpečnější znát předem, je zbytečné nesmyslně riskovat a zkoušet. Proto se ve škole učí alespoň ta muchomůrka zelená ... A proto je užitečné vědět, že *Big Brother*, *VyVolení* a další podobné „reality shows“ jsou prostě pořady nejen nevkusné a hnusné, ale přímo nebezpečné. Otrava jimi je podobná působení té zelené muchomůrky, namíchané s holubinkou vrhavkou. To nás může mást: Rada pro vysílání už dostala přes dvě stovky stížností - většinou na vulgární výrazy a nahotiny. To je ta holubinka vrhavka, vyvolává to odpor okamžitě. Ale největší nebezpečí je záluďnější, pomalejší a tedy skryté. Nějakou dobu se neděje nic - jako po muchomůrce zelené. Po ní se objeví smrtelné zhroucení zdraví za týden, po těchto pořadech může jít o chronickou otravu dalšího života.

Nejhorší je totiž trojnásobná manipulace a lež, která je tomuto typu pořadů vlastní. Je to prý reality show. Ale s realitou, se skutečným životem, to nemá nic společného. Naopak, je to sprostá a prohnaná manipulace - v první řadě s účinkujícími. Většina z nich nemá tušení, jak cílevědomě byli vybíráni, aby složení zaručovalo co nejvíce konfliktů, napětí, závistí a trvalé nenávisti všech vůči všem. Stejný cíl mají samozřejmě i pravidla výhry a celého života ve „vile“ - pravidla na hony vzdálená od skutečného života každého z nás, takže jakápak „reality show“; a týž cíl mají i „tajné úkoly“ a další zásahy „Velkého Bratra“.

Manipulování, lépe řečeno systematicky obelhávání jsou tak samozřejmě i diváci. Tyto pořady využívají sklonů ke špehování, k pohledům klíčovou dírkou do cizího soukromí a sklonů k pasení se

na cizím utrpení. Takové sklony máme každý a každý by měl s nimi bojovat, protože jsou nedůstojné člověka, natožpak křesťana. V jistém stupni s těmito sklony počítá i skutečné umění, protože jsou opravdu součástí skutečného života. Detektivky i romány jsou také o tom. Je tady ale podstatný rozdíl: utrpení lidí „ve vile“ není hrané, nýbrž kruté skutečné. Co je horší - je cílevědomě vyvoláváno tou prvou manipulací s účinkujícími. A co je ještě horší - divácký zájem, pečlivě zjišťovaný vteřinu po vteřině prostřednictvím trvalého měření sledovanosti pořadů, je využíván ke stejnému cíli vyvolávání konfliktů, stresů a nelidsky obtížných situací.

A vrcholem všeho je třetí vrstva manipulace: každý z účinkujících je pravidly a hlasováním nucen manipulovat se životy svých spolubydlících a chtít nechtě k tomu používá všechno, co o nich při naprosté ztrátě soukromí ví. - A teprve teď přichází vrchol: Do této hry s cizími osudy je zapojen každý divák a také on k tomu použije všechno, co vysílá pohledem do soukromí svých obětí. Platí to zdánlivě jen o divácích hlasujících o vylučování ze hry, ale přinejmenším podvědomě se takto k jednotlivým účastníkům staví i ten, kdo ušetří peníze za SMS nebo telefonát. Neušetřil však svoje vědomí a svědomí: obojí si otravuje po malých dávkách, ale spolehlivě. Divák se učí slídit, sledovat a ovládat. Postupně to vše přijímá jako normální a správné. A shledá se s důsledky této otravy v oblasti vztahů s těmi, kteří mu jsou nebo budou v životě nejbližší.

Probíhající diskuse svědčí nejen o sebezničující naivitě některých diváků (např. v Katolickém týdeníku), ale zejména o tom, že Češi většinou vůbec nevědí o významu pojmu Velký Bratr: Jde o odkaz na knihu George Orwella „1984“ - celosvětově proslulou, u nás (a zřejmě zejména mezi katolíky) neznámou. Tím hůř. Kniha vyšla v ČR poprvé v r. 1991 a je zdrcujícím popisem totalitního režimu. Pořad pak účinně napomáhá nastolení totality v člověku a nad člověkem.

Základní filozofie těchto pořadů je zhoubná. Nejde v nich o nic pozitivního, účastníci nevytvářejí žádné hodnoty. Pořad popírá základní zkušenost lidského rodu, že člověk přežívá ve skupině a se skupinou. Tady vyhrává ten, kdo odstraní všechny ostatní - jakýmkoliv způsobem. Vůbec nejde o soutěž - leda o soutěž ve zlu. Vítězí nejbezohlednější a nejrafinovanější - a to proto, že tak jsou nastaveny nepřírozené podmínky pořadu. Ve skutečném životě člověk s takovou morálkou přinese neštěstí sobě i ostatním a jen křesťan ví, jak (obtěžně) se takový řetěz

zla dá přerušit pokáním.

Nic takového, jako jsou tyto pořady, dosud na českých televizních kanálech nebylo. Je to skutečně nové, nesrovnatelné riziko a jeho odlišení od pouhé bezduché zábavy různých seriálů i od zábavných soutěží atd. je stejně důležité, jako odlišení hub hořkých či jedlých od těch smrtelně jedovatých, byť často voňavých a chutných. Domnívám se, že každý, kdo vychovává děti anebo převzal spoluzodpovědnost za duchovní vývoj jiných, má v tomto případě povinnost varovat. Protože nelze všechno beze škody vnímat, jako nelze všechno beze škody sníst. O otravě houbami svědčí statistiky úmrtí, o otravě těmito televizními pořady nejsou zatím tak přesvědčivá data. Ale diagnózy už existují a psychologicko-sociologický výzkum probíhá.

Samozřejmě neškodí dát najevo jakýmkoliv způsobem svůj nesouhlas s takovými pořady. Ale máme-li sami sebe brát vážně, pak je třeba vědět: důležitější (a snazší) než psát petice, zakazovat, trestat zákonem atp. je prostě vypnout televizor a nedívat se. A doporučit tento postup jiným. Jedovaté houby je také snazší nesbírat než zakázat.

Dr. Josef Musil

Převzato ze Zpravodaje

plzeňské diecéze, Č. 11/2005

Tak mě napadlo, ať je to také slyšet od mladého člověka: víte, že nyní probíhají v televizi různá „reality show“. Já, jako mladý člověk, jsem se také ze zvědavosti někdy podíval. Ale bylo mi z toho nanic, jak jsem tam viděl ty různé sprostárny a jak se to tam pořádá hádá o různých věcech. Vůbec tam nejsou na jedné lodi, jak říkají, vůbec se k sobě nechovají, jak kamarádi. Pořád na sebe křičí, jako by si něco udělali, atd. Já si myslím, že ti mladé lidé vůbec netušili, do čeho šli. Na jedné straně je mi jich líto, jak je jim smutno po rodině, na druhé straně si myslím, že to byla jejich volba. A to kvůli penězům. To pak vidíme, co dělají peníze z mladých lidí, že dokáží všechno kvůli miliónu v sobě zahodit. Kdybych já, jako křesťan, jsem tam šel, to opravdu nevím, jak bych to s nimi dokázal vydržet. To bych se asi nezvládl pomodlit ani Otčenáš, jaká je tam deprese a stres. Tak mi napadá: co kdybychom všichni, kdo chtějí, obětovali krátkou modlitbu za ty mladé lidi. Aby věděl Pán, že na ně někdo v modlitbě myslí. Potřebují to jako sůl. Kdo by nepotřeboval modlitbu? Bez modlitby to nejde. Tak vám, bratři a sestry, ze srdce děkuju.

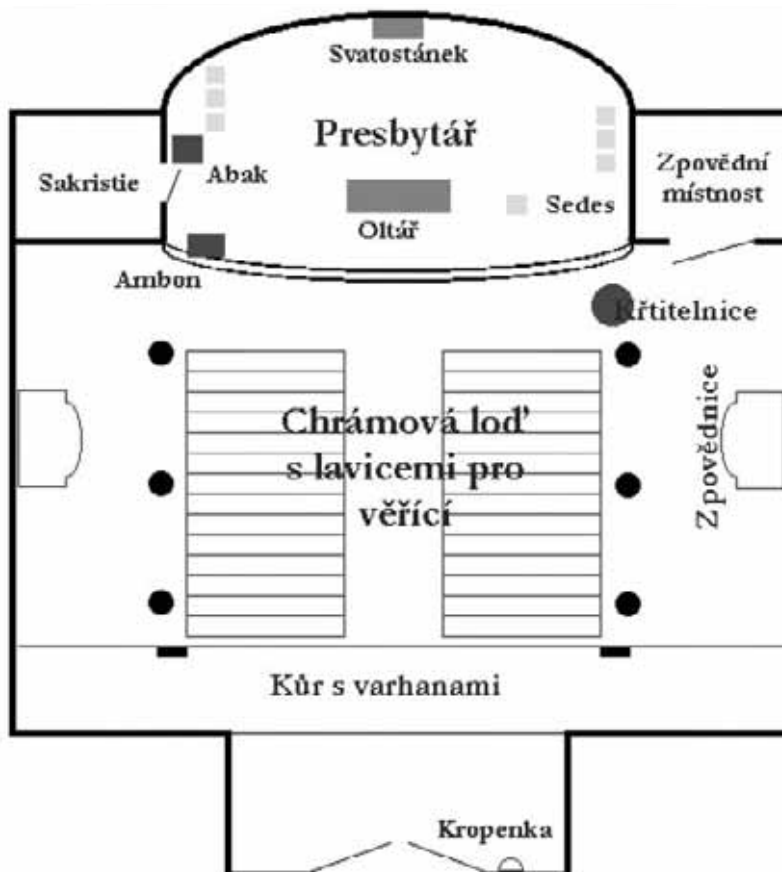
-Květoš-

OKÉNKO PRO MINISTRANTY

Milí ministranti, tímto okénkem vám chci osvěžit vědomosti již dříve nabyté a doplnit další, které jsou důležité pro lepší službu Bohu. V provním díle začneme opakováním jednotlivých částí našeho chrámu.

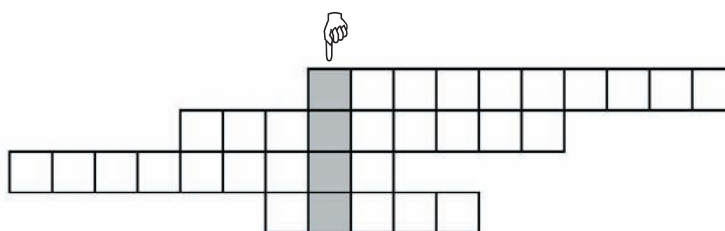
1. **KOSTEL** - budova, ve které se věřící schromažďují k bohoslužbě a především ke slavení mše svaté.
2. **PRESBYTÁŘ** - místo, ve kterém je kněz a ministranti při mši svaté, je vyvýšen od ostatního prostoru kostela
3. **SEDES** - nachází se v blízkosti oltáře a kněz od něj vede první část mše svaté. Při pozdravu a modlitbě kněz stojí, při četbě 1. a 2. čtení sedí. Tak se chovají i věřící.
4. **AMBON** - vyvýšené místo, odkud se předčítá Boží slovo z Písma svatého a odkud kněz pronáší promluvu.
5. **ABAK** - stůl postavený u stěny v presbytáři, na kterém jsou připraveny věci používané při liturgii.
6. **SVATOSTÁNEK** - je většinou umístěn v presbytáři, uchovává se v něm Nejsvětější svátost.
7. **MÍSTO PRO SCHOLU** - je většinou mezi presbytářem a chrámovou lodí, kde mohou být umístěny i varhany
8. **KŮR** - místo s dobrou akustikou, kde jsou většinou umístěny varhany
9. **MÍSTO PRO VĚŘÍCÍ** - je vybaveno lavicemi sloužícími pro sezení, stání a klečení
10. **SAKRISTIE** - místo, kde se kněz a ministranti připravují ke slavení eucharistie. Zde jsou také všechny věci potřebné k bohoslužbě.
11. **OLTÁŘ** - je středem celého chrámu. Je přikryt bílou plachtou a svítí na něm dvě svíce. Na oltáři stojí většinou také kříž. Před oltářem se ukláníme, protože nese stejné dary jako přinesl Kristus při poslední večeři.
12. **KŘTITELNICE** - je postavena v místě pro udělování svátosti křtu. O velikonocích se do ní nalije křestní voda.
13. **ZPOVĚDNICE** - zde se udílí svátost smíření

*převzato z ministrantské knížky
-frko-*

JEDNODUCHÁ DOPLŇOVAČKA

1. místo, kde se věřící nacházejí během slavení mše svaté
2. místnost, kde jsou uloženy věci potřebné k bohoslužbě
3. prostor, ve kterém se nachází svatostánek
4. místo určené pro předčítání slova božího

MINISTRANTSKÉ MODLITBY

Přede mší svatou:

Pane Ježíši, chci přísluhovat před tvým oltářem.
Dej ať svoji službu konám zbožně, svědomitě a s radostí.
Svatí ministranti, pomáhejte mi,
abych přísluhoval k větší cti a slávě Boží.
Amen

Po mši svaté

Pane Ježíši,
děkuji ti, že jsem mohl přísluhovat u tvého oltáře,
nedopusť, abych tě zarmoutil hříchem
a tak ztratil tvé přátelství.
Svatí ministranti buďte mi vzorem.
Svatý Dominiku Savio, oroduj za nás.

Luštěnka pro dospělé řešení

Poutní místa luštěnky měsíce:

Ríjen: 1- Petrovice, 2- Stará Boleslav, 3- Krasonice, 4- Netín, 5- Ruda, 6- Broumov, 7- Zašová, 8- Velehrad, 9- Filipov, 10- Fatima, 11- Červenka, 12- Hluboké Mašůvky, 13- Luže, 14- Svatý Kopeček, 15- Vranov, 16- Koclířov, 17- Poděbrady, 18- Svatý Hostýn, 19- Jívová

Listopad: 1- Zlaté Hory, 2- Praha, 3- Suchdol, 4- Bohosudov, 5- Hrabyně, 6- Žarošice, 7- Frýdek Místek, 8- Křtiny, 9- Králíky, 10- Sloup, 11- Mariazell, 12- Cholína, 13- Uničov, 14- Klokoaty, 15- Kroměříž, 16- Turzovka, 17- Grůň, 18- Přibyslavice, 19- Rájecká Lesná, 20- Filipov, 21- Kájov, 22- Rokole, 23- Příbor, 24- Lurdy, 25- Bozkov, 26- Lasaletta, 27- Lomec, 28- Jeruzalém, 29- Medžugorje, 30- Bechyně

Prosinec: 1- Písek, 2- Ruda, 3- Horní Police, 4- Květnov, 5- Malšín, 6- Maková hora, 7- Ústí nad Orlicí, 8- Dolní Dobrouč, 9- Malé Svatoňovice, 10- Božanov, 11- Slup, 12- Kojetín, 13- Nová Včelnice, 14- Oslavany, 15- Strážnice, 16- Nová Paka, 17- Vyšší Brod, 18- Neratov, 19- Znojmo, 20- Hájek u Prahy, 21- Strašín, 22- Kostelec nad Vltavou, 23- Smržov, 24- Chlum u Třeboně, 25- Starý Hroznatov, 26- Nový Jičín, 27- Klášterec nad Ohří, 28- Vysoké Pole, 29- Praha- Bílá hora, 30- Přeštice, 31- Kocleřov-Vítězná, 32- Hemže- Choceň, 33- Lutršték

Milí přátelé křížovek a Panny Marie,

děkují vám za účast v luštěnky a zájem o nová poutní místa, kam se jistě stejně jako já, někdy rádi podíváte. Pokud budete mít zájem, ráda vás seznámím s některými zajímavými místy podrobněji. Napište mi, kam byste se vy rádi podívali. Přeji vám krásné poznávání a požehnání Panny Marie na vašich cestách v roce 2006 vaše –jiše-

Pozvánka na Tříkrálový koncert - Neděle 8.1.2006 16:00 hod.

jako rozjímavé ohlédnutí za Vánocemi se v našem kostele uskuteční odpolední koncert. Na programu zazní renesanční a barokní skladby v podání žesťového kvinteta BrassQ a sopránového zpěvu (studenti konzervatoří). Všechny farníky srdečně zveme.

Poselství papeže Benedikta XVI. ke Světovému dni míru 2006

Ve svém prvním poselství ke Světovému dni míru, který připadá na 1.1.2006, papež Benedikt XVI. odsoudil výhrůžky terorismu a poukázal na potřebu budování pravého míru. Poselství bylo představeno na tiskové konferenci pořádané ve Vatikánu v tomto týdnu.

Vatikán/ZENIT,RV: Stejně jako předchůdce Benedikta XVI., Jan Pavel II., napsal papež poselství k tomuto dni na téma „Mír v pravdě“. Poselství ve Vatikánu představil kardinál Renato Martino, předseda Papežské rady Justitia et Pax. V textu poselství papež mimo jiné píše:

„Potřebujeme znovu získat vědomí, že sdílíme společný osud, který je skutečně transcendentní, tak abychom maximalizovali naše historické a kulturní rozdíly, ne v opozici, ale ve spolupráci s lidmi patřícími k jiným kulturám.“ Ve svém poselství se odvolává na konstituci 2. vatikánského koncilu Gaudium et spes (Radost a naděje), kde se píše, že se lidstvu nepodaří vytvořit v pravdě lidštější svět pro všechny lidi na zemi, neobrátl-li se všichni s obnoveným duchem k pravému míru. „Mír není pouhá absence války,“ říká papež, ale je to „ovoce řádu, který vložil do lidské společnosti její božský Zakladatel.“ Jako vyústění toho, co je v plánu Boží lásky, mír má v sobě hlubokou a nezvratnou pravdu, na niž odpovídá touha a láska, jež jsou nevývratně uloženy v nás.

V poselství papež také poukazuje na lež, která je hříchem přinášejícím tragické následky v životě lidí i národů. K otázce terorismu píše: „Pravdu míru do dnes dramaticky ohrožuje a popírá terorismus, který svými výhrůžkami a kriminálními činy drží svět ve strachu a nejistotě. (...) Moji předchůdci opakovaně veřejně odsoudili nerozvážnost teroristických plánů, které jsou inspirovány tragickým nihilismem. Proti tomu, ať katolíci staví ‚poselství radostné zvěsti, pravdy Evangelia pokoje,‘ vyzval Benedikt XVI. „Pouze Bůh činí účinným a opravdovým každé dílo dobra a míru, protože Bůh je Láskou, která zachraňuje svět.“

V závěru poselství Svatý otec vyjadřuje své uznání a vděčnost těm, kdo se v dnešním světě podílejí na budování pravého míru a vyzývá věřící k zintenzívnění modliteb za mír, protože pokoj je především darem Božím.

**Hojnost Božího
požehnání a ochranu
Boží v Novém roce
našim čtenářům přeje
P. Josef Janek a redakce časopisu
„Pokoj vám“.**

Jednoměsíčník *POKOJ VÁM!* vydává římskokatolická farnost v Uničově. Neprodejné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.
Redakční rada: P. Josef Janek (-jj-), Jiří Hájek (-jihá-), Jitka Šenková (-jiše-), Dagmar Řezníčková (-daře-), Jaroslav Kocůrek (-jako-) Jitka Kocůrková (-jiko-), František Vomáčka (-frvo-), František Kovařík (-frko-), Klárka Hájková (-klhá-)
Grafická úprava (-jako-). TiskneTiskárna - LIT, s.r.o, Litovel. Tel.: 737 132 766. E-mail: vomacka.fany@seznam.cz
Příspěvky posílat do 20 dne v měsíci psanou formou, na disketě, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.
Římskokatolický farní úřad, Kostelní náměstí 11, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz